דלא שנא כי מחשב בלשון אכילה כ׳ · דומה ל״ל קרא לסבי דיעוק ליה מדאיקרי אכילה אם אכילה כמו חיטב שיאכלנו כלבים נמחר שמאכלנו אם נמחר דמסקינן בסוף פרק ב׳ חבמים (דף נא·) דסי פיגול מקום דכתיב ואם לאחלו הכלבים וכתיב מאכלנו אם לא טעם ומסיק הסם הא דתנן לאחל כחלי זיס ולהקטיר כחלי זיס כבר שאין אכילה והקטרה מצטרפין לר׳ חיטב בלשון אכילה מצטרפין מקום דאיקרי אכילה אם אכילה כדכתיב מאכלנו אם לא טעם ו״ל דאיצטריך לרבוי הכא שיאכלנו מזבח נמחר אם״ם שלא הזכיר אם דמקרא דמאכלנו אם לא נפיק אם״ל הכיר אם ועוד נראה דהסם איירי בבשר דמחשב לאחל דבר שדרכם לאחל ובכל מיירי בשאינו חלי לא דרכי קרא בכל ה״ל דמחשב בשאינו שמאכלם אם לא נמחר סי כמחשב לאחל דבר שדרכו להקטיר דלא סי פיגול דאפי׳ הסמא נמי דרכי קרא מחשב בלשון אכילה לר׳ חיטב בשאינו שמאכלם אם לא נמחר לא סי פיגול אם״ל ״דבשר סי פיגול דמחשב לאחל דבר שדרכו להקטיר דזוקא אם של מזבח י׳) דמרבינן בלשון אכילה דסי מחשב בלשון מזבח לאחל והא דקאמר הסם דמצטרפין בלשון אכילה לר׳ לאו דרכי הכא מחשב בלשון אכילה לא סי פיגול בשאינו אם״ל דלחקרי אכילה וקלא קשיא מלי קא פריך הסם לא מצטרפין מחשב בלשון אכילה דלמא חלי זיס בשר וחלי זיס אימורים לא מצטרפין שזה לאחל חה לאחל חלי זיס בשר לאחל וחלי זיס בשר לאחל מצטרפין מקום דכתיב אכילה

נוסח

נ״ס״ן נאמר דקא דכו״ל בסוף בחחטא ד׳ אמנו דבר טעון קנו ואמנו חייב נא׳ בכת׳ הוי אחר תנאים. בחחטא דגמ׳ אחר אחר ראון אחר סוא״ט כרת בנה

נוסח (המיוחס)

דיות תנאים ב׳: חוטא ואנשי אל טוחר ואמנא בנה ניחוח מאמר אחר

מבנה

דבבר סי פיגול דמצטרפי סם דמצטרפין בלשון אכילה ס״ם כאימורים לא סי פיגול דמחשב לאחל סי מרבינן בלשון סי בלשון אכילה לשמה ואי לא דרכי ל״ל

הגלות טיות ל״ה

מבנה

הסבר ב׳ דיות התנאים טאונכו ודו״ל

מחשבת אכילה אדם כגון שריים אם חשב עליהן לאוכלן לחוצה להקטירן לאחר: מדלפקינהו רבנן לפרישו בלשון אכילה · ס״ם כי הדדי מינהו ומחשבין מזו לזו: בלשון אכילה לחוצה · כגון שריי קומץ על מנת להאכיל קומץ לחוצה לאחר: ס״ג · לסבי אפיק רחמנא בהקטרה בלשון אכילה: מה אכילה בכוית אף הקטרה בכוית · ולעולם אכילה דאורחא משמע ור״א א״כ לכתוב רחמנא אם האכל האכל א״נ אם יאכל יאכל מאי ״האכל יאכל״ ס) שמעת מינה תרתי · אמר ליה רבי זירא לרב אסי ואי מעמא דר״א משום הכי הוא כרת נמי ליחייב וכי תימא ה״נ והא את הא דאמרה משמיה דרבי יוחנן מודה ר״א שאין ענוש כרת א״ל תנאי היא אליבא דר״א: איכא למ״ד פסולת דאורייתא ואיכא למ״ד פסולה דרבנן דתניא **השרתם את הזבח: לשחטה מדמו למזרק להקטיר מבשרו למזרק לאכול מאימוריו למזרק כשר ור״א פוסל להניח מדמו למזרק רבי יהודה פוסל, אמר ר״א אף בזו ר״א פוסל וחבמים מכשירין רבי יהודה אליבא דמאן אילימא אליבא דרבנן השתא ומה הקם דקא מחשב בלשון אכילה מכשרי רבנן הכא לא הל שכן אלא אליבא דר״א ואמר ר׳ אלעזר אף בזו ר״א פוסל וחבמים מכשירין׳ אלעזר היינו ר׳ יהודה אלא לאו כרת איכא ביניהו ג) רב יהודה *(דת״ק) סבר להניח פסולא בעלמא בתנך כרת נמי מיחייב, ואתא ר״אלעזר למימר אידי ואידי פסול ואין בו כרת, לא, דכולי עלמא כרת ליכא ג) והכא *ג׳ מחלוקת בדבר אית״ק סבר בתנך פליגי להניח דברי הכל כשר**

ורבי

ומאי נמל

הגהות הב״ח

(ה) גמ׳ כרת אינה כיליסה הם״ק סבר כל״ל ומיכנה דל״ יהודה ומחק:

מדלא שנא כי מחשב בלשון אכילה לחוצה · אם חשב בקמיצה להקטיר כיום קומץ נמחר פיגול: נעולם אכילה דאורחא משמע · קומץ לחוצה ושריים לאדם: אפי׳ אכל יאכל · מהכי קרא כדיבורא: שמעת מינה תרתי · ד) הקטרה בקיום ומחשבין מחילה לחילה: מיכא נמ״ד · ר׳ אליעזר פסל מדאורייתא ומהאי קרא דפרשיה ואיתא ליה כרת: נשפוך מדמו לאפר · אכילה מזבח לאחר: אכילה אדם לחוצה · לא לשום זריקה ולא לשום: אליבא דמאן · כלומר בחר מעמא דמאן אמרה לחילוקה וכמאן ס״ל בנשפוך מדמו נמחר: ו) *(ת״ק) רבי יהודה אומר ז) פסול סבר הא אם הא דפסול לר׳ אליעזר אכל נשמות אפי׳ כרת איכא אם בלשון אכילה ור״ל דאמר לא כזו מן בלשון אכילה דין אחד הסם מה כאן ליכא כרת אף בנשמות אין בו כרת: *דכולי עלמא כרת ליכא · ומעמא דרבי אליעזר לא מדאורייתא אפילו לרבי * יהודה: וסבא ג׳ מחלוקת בדבר ס״ק סבר בתנך פליגי · דרבי אליעזר גזר אמו מחשבה כדרכו דהוי פיגול הילוך גזר בשלא כדרכו מ) אבל פסול לכל ״להניח״ דברי הכל כשרה דלא אסרה תורה אלא מחשבת אכילה ושחיה דבכלל אכילה הוא, ומקלא דמו אמו כל דמו לא גזרינן:

ד״ל נמ״ל

פסולת דאורייתא פ״ב

הל״ק נמ״ל אינה כיליסה

לא דכ״ל כרת לא ומעמא מ׳ ל״ק

* אמא דאמר דבי״ר הוה אליבא דר״א

גילוח הבי דר״ל גמ׳ פוסלת הל״ק. הל״ק

[מיהאין פס. ומ״ג]

ומיי׳ ל״ק

ומיי׳ ל״ק

לא חסר מחקר לא ל״ק

[ומ״ש פוס׳ פסחים פא: ד״ה ס״ל ומוס׳ ל״ק סב. ד״ה לכסוא ומוס׳ פסחים נס. ד״ה אין]

גליון השי״ס

תוס׳ ד״ה לכסוא וכו׳ ולפל״ל וכן בפסחים דף ס״ל פ״ל פיין בכ״ק דף פסח״ל פסחים ד׳ ג ע״ב.

דיים מיפכא ל״ק

דמשום מוכסא ל״ק

[ומ״ש פוס׳ ב״ק ס״ב ד״ה ולרי״ מ׳ ויסוד של זס ומס דבסמו פוס׳ מכה ומ״ש מלגי מוס מיקון פמ״ב בס״ד של מגלין פוס׳ ב״מ סב. ד״ה

מלא לא וכו׳]

שיטה מקובצת

ס) שמעת מינה תרתי הון לסבר דחד אמא לאשמעינן כי מחשב בלשון אכילה וחד לאכילה כזית דחדא מילתא הוא דכיון דלשון אכילה מתני לחקטרה מסברא יש לנו לסבר שאכילה הוא כזית. ת״ר: ב) תיבות דרבי יהודה נמחק וכבל בגיליון הל״ק: ג) הכא ג׳ מחלוקת בדבר חדא מ׳ דחקן לסבר ג׳ מחלוקת בדבר ליסא ר׳ יהודה דיהו ת״ק ור״ל סבר בתנך פליגי ולהניח דברי הכל אמר לסבר דאא אמרו לר׳ אליעזר ר׳ יהודה דאמר לר׳ אליעזר אמר לר׳ אליעזר אמר לר׳ אליעזר א